

Höst Öst 2002

Eller drygt 900 mil i buss i sydöstra Europa

Årets Höstöstresa startade söndagen den 27 oktober från Smålandskavlen strax söder om Jönköping, med ett 50-tal entusiastiska orienterare från Sverige och Norge i bussen.

Efter ett antal bussmil genom Småland, Skåne och Danmark kom vi så småningom fram till färjeläget vid Gedser för vidare transport till Tyskland. Men på grund av hårt väder så hade färjetrafiken ställts in!

Vi vände bussen och for till Rödbyhamn, en omväg på 10 mil, därifrån gick det bra att ta sig vidare till Puttgarden i Tyskland.

Väl framme i Tyskland hade våra trevliga chaufförer Ingemar och Björn - gjort om övervåningen i bussen till en sovbuss. Man sov dock rätt oroligt på grund av den hårda vinden.

När vi så småningom vaknade i södra Tyskland fick vi veta att vi varit tvungna att ta en omväg på ca 20 mil för att hämta upp våra Tyska resenärer Manfred och Brigitte. Ett missförstånd om ny samlingsplats på grund av den ändrade färjerutten hade inte gått fram.

Hur som helst. Enligt programmet skulle vi tävla i Ljubljana i Slovenien under måndagen, därefter skulle vi få en sen lunch.

Tävlingen i Slovenien hann vi naturligtvis inte med, men den utlovade lunchen blev till en superb middag klockan nio på kvällen.

Därefter for vi vidare till vårt första övernattningsställe i Zagreb i Kroatien.

Efter 40 timmar och 200 miles bussåkande var det jätteskönt att krypa ned i en riktig säng.

Tisdagen började med en tävling utanför Zagreb den 29 oktober, typisk Kroatisk terräng, d.v.s. bokskog, löv som gjorde många stigar osynliga samt gott om fårar. 15 grader varmt.

Därefter vidare transport till Belgrad i Serbien.

Onsdagens race arrangerades utanför Belgrad. Där detog för övrigt ett stort antal lokala orienterare, mest skolungdomar. Bokskog med inslag av slyområden och många fåror. Inga större höjdskillnader. Kanske höstresans varmaste dag med drygt 20 grader.

Efter lunchen for vi vidare till Bulgariens huvudstad Sofia, för kvällsmål och övernattnig.

Under torsdagsförmiddagen begav vi oss, på en slingrig väg, upp i bergen utanför Sofia. Där sprang vi på en pytteliten karta från 1995, som var mycket detaljerad med fåror och sänkor på sluttningar. En del grönområden, 1000 meter över havet, soligt och varmt, ca 20 grader.

När alla var i mål startade vi den 59 mil långa bussresan mot Istanbul i Turkiet, dit vi kom mitt i natten.

Efter frukosten nästa morgon fortsatte vi ytterligare 25 mil österut, in i en annan världsdel - Asien, över Bosporen och mot Ankara.

Där sprang vi en tävling på kanske 1000 meter över havet. En del grönområden, men inte speciellt bra karta. Blåsig och kyligt.

Därefter tillbaks till vårt hotell i Istanbul, en snabb dusch och besök på en av stadens krogar.

Lördag förmiddag så var det dags igen, tillsammans med ett relativt stort antal turkiska orienterare sprang vi i typisk kontinental terräng. Kuperat och bokskog samt en

del fallor i form av gömda kontroller i gropar.

Efter lunch följde en 63 mil lång bussresa till Thessaloniki i Grekland. Dit kom vi som vanligt sent på kvällen.

Söndagstävlingen arrangerades strax utanför Thessaloniki i ett rekreativområde på en karta i skala 1:7500. Öppen terräng, blandskog, små branter och en hel del höjdkurvor. Ca 15 grader varmt. Ganska många grekiska orienterare deltog.

Måndagstävlingen den 4 november vid Prilep i Makedonien blev en kvällstävling på en grön-gul karta med som vanligt en del höjdskillnad. Mestadels öppet men en del taggbusksnår. Relativt kyligt på kvällskvisten.

På tisdagsförmiddagen sprang vi ännu en tävling vid Prilep. Ganska öppen terräng. Lite tallskog och inte alltför kuperat. Vädret var regnigt, bistert, blåsigt och inte många plusgrader.

Därefter vidtog den 26 mil långa resan mot Tirana i Albanien. Ett land som var helt okänt av alla i gruppen, utom någon enstaka. Nåväl - alla var väldigt spända på hur lång tid gränspasseringen skulle ta. Och som vanligt vid alla gränspasseringar, så gick det runt en lista i bussen där man fick gissa tiden. Under väntetiden höll Bengt Skött från radiosporten, som var med på resan, stämningen uppe genom att via bussens högtalare med korta referat med jämna mellanrum meddela hur ställningen var i "Gräns-Pivo-Cup". Sluttiden blev drygt tre och en halv timme ! Efter att alla formulär fyllts i för hand i tre exemplarer och alla i bussen fått visa upp sig inför barska tullare. Själv var jag inte i närheten av gränspasseringstiden.

Väl inne i Albanien vidtog en hiskelig färd på smala kostigar utan vägräcken hundratal meter upp utefter bergsväggarna !

Sent omsider kom vi dock fram till Tirana och kunde checka in på vårt hotell, som låg mitt i stan.

Onsdag den 6 november var det så dags för den första orienteringstävlingen någonsin i Albanien. "Köksbordsritad" karta från Aneby i Småland som förstas stämde deligt. Några ur gruppen stack ut i förväg och satte ut kontrollerna. Öppen, parkliknande terräng alldeles intill presidentens palats. 12-15 grader varmt.

Det bör nemnas att Peo haft stor hjälp med arrangemanget av Albaniens svenska konsul, Ilir Abdiu.

Efter att ha intagit lunch på vårt hotell för vi så vidare för att lämna Albanien. Utpasseringen förbi tullarna gick förvånansvärt smidigt. Tänk vad lite mutor kan göra !

Nästa anhalt var Niksic i Montenegro, som är en provins i Jugoslavien.

Torsdagstävlingen arrangerades i ett mycket stenigt område med rätt stora höjdskillnader, men relativt öppen skog. Gråväder, 10 grader, dock inget regn.

Så var det då dags att lämna Balkan. Färjan från Bar avgick klockan 21 och vi var framme vid Bari i Italien elva timmar senare efter en behaglig båtresa över Adriatiska havet.

Efter 35 mils bussåkande på Italienska autostrador och några mil på slingriga alpvägar hamnade vi till slut i Subiaco, en liten alpin skidort på 1500 meters höjd, 10 mil öster om Rom. Där var det förberett för en eftermiddagstävling. Nollgradigt och 10 cm snö i tävlingsområdet.

Vi som sprang den korta banan hann runt innan det blev kolmörkt. Efter en, som vanligt, sen lunch fortsatte vi mot Rom.

Där blev vi förlagda i sovsalar på ett vandrarhem.

Det spreds en välkänd lukt när alla hängde upp sina orienteringskläder som inte varit tvättade på två veckor.

Lördag den 9 november. När jag anmälde mig till den här resan var det inplanerat ännu ett nytt OL-land för mig - nämligen San Marino. Men så blev det nu inte, och inte heller någon orientering på Venusberget utanför Rom ! Istället gjorde vi en kortare improviserad guidad tur i Rom. Men det passade ju bra det med - eftersom jag aldrig varit i Rom tidigare.

Vi gjorde naturligtvis även ett besök inne i Vatikanstaten. De som var mest sugna på att orientera (8 deltagare) improviserade en yävling på en turistkarta över Rom, varav en sträcka gick inne i Vatikanen (ett nytt land). Inga kontroller sattes ut, husens färg var kontrollpunkter. Någon som sprang i kortbyxor fick inte komma in, någon annan blev tillsagd att ta det lite lugnt. En jättefin sensommardag i Rom.

När alla var återsamlade vid vandrarhemmet drog vi vidare de 50 milen till Venedig, där vi såsom vid tidigare Höstöstresor inkvarterades på Hotel Lloyd i förorten Mestre.

Söndagsmorgonen började med en tågresan med lokaltåg in till Venedigs centralstation, därifrån 40 minuter promenad till tävlingscentrum. Några tog båten dit, men det tog lika lång tid med alla stopp utefter resan.

Den "XXIII Meeting Internazionale di Corsa Orientamento Venezia 10 Novembre 2002" hade samma TC som året innan, i östra delen av staden. Denna stadsorientering samlar varje år tusentals deltagare från stora delar av Europa.

Detta var den enda utlysta tävlingen under resan, med riktiga åldersklasser. Tävlingsterrängen var gränder och broar. Jag sprang över totalt 40 broar på min

5 140 meter långa bana.
Högsommarvärme med över 20 grader.

Efter en snabb hamburgerlunch startade hemfärden från Venedig till Rostock i norra Tyskland, en sträcka på 135 mil. Men tack vare att vi kunde organisera om till sovbus vid midnatt så gick resan smärtfritt, trots att Peo och våra chaufförer tydligen inte var helt överens om vägvalet över Alperna.

Måndag förmiddag båtresa Rostock-Gedser, därefter 16 mil genom Danmark, över Öresundsbron till Malmö, där vi stockholmare och några till klev av resan för att fortsätta hemåt med tåg. Visserligen fick vi vänta ett par timmar i onödan på vårt tåg, på grund av att våra förhands bokade biljetter inte gick att boka om till ett tidigare tåg, men vad gjorde väl det.

Nåväl sent på måndagskvällen var jag hemma i Skarpnäck igen, med 7 nya orienteringsländer i bagaget. Därmed är jag uppe i 34 länder, men jag ligger fortfarande långt efter min rumskompis Dagge Karlsson från Gustavsberg, som har över 50 länder. För att inte tala om arrangören Peo Bengtsson, som har orienterat i drygt 80 länder !

Ett stort tack till alla er som gjorde att dom här två veckorna blev så trevliga. Jag kommer säkert tillbaks vid andra tillfällen.

Tony Millbrant